

OPINIÓ

José García Montalvo

Catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra

Tests d'estrès, i ara què?

Amb les proves d'estrès em passa el mateix que amb les reunions dels dirigents de la UE per discutir sobre els plans de rescat de Grècia: sembla que visc el dia de la marmota. Cada vegada és el mateix. "Les proves d'estrès generen escepticisme", titulava el *Financial Times*. "Les proves han estat caòtiques", deia *The Economist*. Ambdós titulars són de juliol de l'any passat, però es podrien reutilitzar aquest any. En primer lloc, la crítica bàsica de l'any passat no s'ha resolt: es continua suposant que cap país europeu deixarà de pagar el seu deute sobirà. L'any passat aquest supòsit ja era poc realista, però a hores d'ara resulta il·lusori. Igual que l'any passat la major part del deute sobirà es comptabilitza a un valor elevat

perquè s'atribueix a la cartera d'inversió a venciment. En la part del deute que apareix en la cartera d'instruments negociables se suposa una rebaixa del valor del 25% quan els mercats hi estan descomptant una rebaixa molt més gran. A més, les proves segueixen sense considerar la capacitat per obtenir liquiditat. De nou, escepticisme.

En segon lloc, l'Autoritat Bancària Europea (ABE) va insistir que un dels grans avantatges de les proves és la transparència: a partir de les dades cadascun es pot fer els càlculs segons els seus propis supòsits. No obstant això, solament es pot parlar de transparència en el cas espanyol. Els altres països, com l'any passat, han presentat a l'examen un percen-

JUAN MEDINA / REUTERS

tatge molt inferior de les seves entitats. És lògic pensar que les no presentades estan pitjor. Fins i tot l'Helaba Landesbank es va retirar, fet que significa que no va donar el

consentiment per publicar les seves xifres en saber que no quedava bé. Igual com l'alumne suspès que demana que li posin no presentat. Altres bancs alemanys van estar també a punt de negar el permís per fer públiques les seves dades quan van saber el nivell de detall amb què es publicaria la seva tinença de deute sobirà europeu. En fi, un procés caòtic.

En tercer lloc, i a diferència de l'any passat, les provisions dinàmiques de bancs i caixes espanyols no s'han considerat ja que l'ABE diu que són especials i volien aplicar les mateixes regles a tots els països. Aquesta justificació queda en dubte quan la mateixa ABE sosté en roda de premsa que les provisions dinàmiques li semblen molt bona idea. A més, si els

supòsits de l'escenari estressat són diferents per a cada país, per què no podrien considerar-se diferents tipus de provisions que conceptualment tenen el mateix objectiu? El resultat és que el Banc d'Espanya dissenteix de les conclusions de l'ABE i no creu que cap entitat necessiti capital. Els bancs grecs i l'austríac que no han passat la prova tampoc demanaran capital perquè els seus governs no accepten el suspens.

Això qüestiona la credibilitat de les proves i l'altre gran avantatge que l'ABE atribuïa als tests: la capacitat d'impulsar la recapitalització dels bancs que suspenguessin. En aquestes condicions no sembla que les proves hagin servit de gaire. Vaja, igual com fa un any. I de nou sona el despertador... ■